

K J S

King James bibeln på Svenska
[Romarbrevet]

Juli 2012
(Reviderad Augusti 2015)
Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Paulus, en Jesu Kristi tjänare, kallad *till att vara* en apostel, avskild för Guds evangelium,

2 (Vilket han tidigare hade utlovat genom sina profeter i de heliga skrifterna,)

3 Angående hans Son Jesus Kristus vår Herre, som blev till ur Davids säd enligt köttet;

4 Och har bekräftats *vara* Guds Son med kraft, enligt helighetens ande, genom uppståndelsen från de döda:

5 Av vilken vi har fått nåd och apostlaämbete, till *att upprätta* lydnad till tron bland alla nationer, för hans namn:

6 Bland vilka också ni är Jesu Kristi kallade:

7 Till alla som är i Rom, älskade av Gud, kallade *att vara* helgon: Nåd till er och frid från Gud vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

8 Först, tackar jag min Gud genom Jesus Kristus för er alla, att er tro är omtalad i hela världen.

9 Ty Gud är mitt vittne, som jag tjänar med min ande i hans Sons evangelium, att jag oavbrutet alltid nämner er i mina böner;

10 Bedjande om, ifall jag nu på något sätt eventuellt skulle få göra en lyckad resa efter Guds vilja, att komma till er.

11 Ty jag längtar efter att se er, att jag må ge er någon andlig gåva, att ni må bli befästa;

12 Det är, att jag må bli tröstad tillsammans med er i den gemensamma tron både er och min.

13 Nu vill jag inte att ni *skall* vara omedvetna, bröder, om att jag ofta har haft i sinnet att komma till er, (men har hittills blivit förhindrad,) att jag också skulle få någon frukt bland er, såsom bland andra Hedningar.

14 Jag är skuldsatt både till Grekerna, och till Barbarerna; både till de lärda, och till de olärda.

15 Alltså, så långt det beror på mig, är jag beredvillig att också förkunna evangeliet för er som är i Rom.

16 Ty jag skäms inte över Kristi evangelium: ty det är Guds kraft till räddning för alla de som tror; för Juden först, och också för Greken.

17 Ty i det blir Guds rättfärdighet uppenbarad från tro till tro: såsom det är skrivet, Den rättfärdige skall leva genom tro.

18 Ty Guds vrede uppenbaras från himlen mot all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor, vilka undertrycker sanningen i orättfärdighet;

19 Ty det man kan veta om Gud är uppenbarat i dem; ty Gud har visat *det* för dem.

20 Ty hans osynliga ting ifrån världens skapelse ses tydligt, det förstås av de ting som är skapade, *ja* hans eviga makt och Gudom; så att de är utan ursäkt:

21 Ty, då de kände Gud, ärade de *honom* inte som Gud, ej heller var de tacksamma; utan blev fåfängliga i sina *egna* föreställningar, och deras dåraktiga hjärta blev förmörkat.

22 Hävdande sig vara lärda, blev de dårar,

23 Och förändrade den odödlige Gudens härlighet till en bild som liknar *en* dödlig människa, och fåglar, och fyrfotadjur, och krälände djur.

24 Därför överlämnade Gud också dem till orenhet genom deras egna hjärtans begär, till att vanhedra sina egna kroppar med varandra.

25 Vilka bytte ut Guds sanning mot en lögn, och dyrkade och tjänade det skapade mer än Skaparen, som är dyrkansvärd för evigt. Amen.

26 Därför överlämnade Gud dem åt skamliga böjelser: ty även deras kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det som är emot naturen:

27 Och likaså också männen, lämnande det naturliga umgänget med kvinnan, brann i sin lust efter varandra; män *tillsammans* med män, utförande det som är skamligt, och mottagande i sig själva det straff som var befogat för deras villfarelse.

28 Och såsom de inte gillade att behålla Gud i *sina* tankar, *så* överlämnade Gud dem till ett förkastat sinnelag, till att göra de ting som inte är anständiga;

29 Varande uppfyllda av all orättfärdighet, otukt, ondska, penninglystnad, elakhet; fulla av avund, mordlust, ordstrider, svek, ondsinhet; skvallrare,

30 Förtalare, Gudshatare, illvilliga, stolta, skrytsamma, uppfinningsrika i ondska, trotsiga mot *sina* föräldrar,

31 Oförståndiga, förrädiska, kärlekslösa mot sina egna, oförsonliga, obarmhertiga:

32 Vilka, vetande om Guds dom, att de som utövar sådant är förtjänta av döden, inte endast gör detsamma, utan har *även* behag till dem som gör *sådant*.

Kapitel 2

1 Därför är du utan ursäkt, O människa, vem du än är som dömer: ty genom att du dömer en annan, fördömer du dig själv, eftersom du som dömer gör samma saker.

2 Men vi vet att Guds dom är sanningsenlig mot dem som utövar sådant.

3 Och tänker du så, O människa, som dömer dem som gör sådant, och *själv* gör detsamma, att du skall undgå Guds dom?

4 Eller ringaktar du hans godhets och fördragsamhets och tålmodis rikedomar; ej begripande att Guds godhet leder dig till sinnesändring?

5 Men efter ditt förhärdade och ej ångerfulla hjärta samlar du på dig vrede till vredens dag och Guds rättfärdiga doms uppenbarelse;

6 Som kommer ge var man enligt hans gärningar:

7 För dem, genom tålmodigt fortsättande i gott verk, sökande härlighet och ära och odödlighet, evigt liv:

8 Men för dem som är stridslystna, och inte lyder sanningen, utan lyder orättfärdigheten, ilska och vrede,

9 Bedrövelse och ångest, över varje människas själ som utför ondska, *över* Judens främst, men också *över* Hedningens;

10 Men härlighet, ära, och frid, till var man som gör gott, till Juden först, men också till Hedningen:

11 Ty hos Gud finns inget anseende till person.

12 Ty så många som har syndat utan lag skall också förgås utan lag: och så många som har syndat med lagen skall bli dömda av lagen;

13 (Ty lagens åhörare *är* inte rättfärdiga inför Gud, utan lagens görare skall rättfärdiggöras.

14 Ty när Hedningarna, vilka inte har lagen, av naturen ska göra de ting som lagen innehåller, dessa, ej havande lagen, är *då* en lag för sig själva:

15 Vilket visar lagens gärning skriven i deras hjärtan, deras samvete också vittnande, och *deras* tankar mellan varann, anklagande eller också försvarande;)

16 På den dagen då Gud skall döma människornas hemligheter genom Jesus Kristus enligt mitt evangelium.

17 Se, du kallas en Jude, och finner vila i lagen, och stoltserar med Gud,

18 Och vet *hans* vilja, och samtycker till det som är mycket bättre, varande skolad från lagen;

19 Och är övertygad om att du själv är en vägvisare för de blinda, ett ljus för dem som är i mörker,

20 En uppfostrare för de oförståndiga, en lärare för spädbarn, *du* som har kunskapens och sanningens form i lagen.

21 Därför, du som lär andra, lär du inte dig själv? Du som predikar att en man inte skall stjäla, stjal du?

22 Du som säger att en man inte skall begå otukt, begår du otukt? Du som avskyr avgudar, begår du tempelrån?

23 Du som stoltserar med lagen, vanärar du Gud genom att bryta lagen?

24 Ty Guds namn blir smädat bland Hedningarna på grund av er, som det är skrivet.

25 Ty omskärkelse gynnar sannerligen, om du må hålla lagen: men om du må

vara en lagbrytare, har din omskäreelse blivit oomskurenhet.

26 Alltså, om den oomskurne skulle hålla lagens rättfärdighet, skall *då* inte hans oomskurenhet tillräknas som omskurenhet?

27 Och skall inte oomskurenhet, som är medfött, om det uppfyller lagen, döma dig, som genom bokstaven och omskurenhet överträder lagen?

28 Ty han är inte en Jude, som är det på utsidan; ej heller *av* omskurenhet, vilket är till utsidan på köttet:

29 Utan han *är* en Jude, som är det på insidan, och omskurenhet *är* till hjärtat, i anden, *och* inte i bokstaven; vars beröm inte *är* av människor, utan av Gud.

Kapitel 3

1 Vilken fördel har då Juden? Eller vilken nytta *finns* i omskäreelsen?

2 Mycket på alla sätt: främst, att Guds ord anförtroddes åt dem.

3 Ty vad *betyder det* om somliga inte trodde? Skall deras otro göra Guds trofasthet om intet?

4 Gud förbjude: nej, låt Gud vara sannfärdig, men var man en lögnare, som det är skrivet, Att du skulle bli rättfärdiggjord i dina ord, och skulle segra när du döms.

5 Men om vår orättfärdighet upphöjer Guds rättfärdighet, vad ska vi säga? *Är* Gud orättfärdig som vedergäller? (Jag talar som en människa)

6 Gud förbjude: ty hur ska Gud då döma världen?

7 Ty om Guds sanning har överflödat mer genom min lögn till hans ära; varför blir jag alltjämt också dömd som syndare?

8 Och inte, (som vi falskt blir anklagade för, och som vissa påstår att vi säger,) Låt oss göra ont, att gott må komma? Vilkas förbannelse är rättmätig.

9 Vad nu? *Är* vi bättre *än de*? Nej, på inget sätt: ty vi har tidigare bevisat både Judar och Hedningar, att de alla är under synd;

10 Såsom det är skrivet, Det finns ingen rättfärdig, nej, inte en enda.

11 Det finns ingen som förstår, det finns ingen som söker Gud.

12 De har alla vikit av från vägen, de har allesammans blivit fördärvade; det finns ingen som gör gott, nej, inte en enda.

13 Deras strupe *är* en öppen grav; sina tungor har de brukat till falskhet; huggormsgift *är* bakom deras läppar:

14 Vilkas mun *är* full av förbannelse och bitterhet:

15 Deras fötter *är* snabba till att utgjuta blod:

16 Förödelse och misär *är* på deras vägar:

17 Och fridens väg har de inte känt:

18 Det finns ingen fruktan för Gud inför deras ögon.

19 Nu vet vi att allt vad än lagen säger, *det* säger den till dem som är under lagen: att varje mun skulle täppas till, och hela världen skulle bli skyldig inför Gud.

20 Därför skall inget kött i hans åsyn rättfärdiggöras genom lagens gärningar: ty genom lagen *kommer* kännedomen om synd.

21 Men nu har Guds rättfärdighet fristående *från* lag blivit manifesterad, varande omvittnad av lagen och profeterna;

22 Ja Guds rättfärdighet *som kommer* av Jesu Kristi tro, till alla och över alla dem som tror: ty det finns ingen åtskillnad:

23 Ty alla har syndat, och kommer till korta till Guds härlighet;

24 Varande gratis rättfärdiggjorda av hans nåd genom den friköpelse som är i Kristus Jesus:

25 Vilken Gud har ställt fram *till att vara* en försoning, genom tro på hans blod, för att förkunna sin rättfärdighet genom förlåtelsen av förflutna synder, i enlighet med Guds tålmodighet;

26 För att vid denna tid förkunna sin rättfärdighet: att han skulle vara rättfärdig, och göra honom rättfärdig som förtröstar på Jesus.

27 *Var är* då skrytandet? Det är utestängt. Av vilken lag? Gärningarnas *lag*? Nej: utan av trons lag.

28 Ty vi konstaterar att en man rättfärdiggörs genom tro, fristående *från* lagens gärningar.

29 *Är han* enbart Judarnas Gud? *Är han* inte också Hedningarnas? Jo, Hedningarnas också:

30 Ty *det är* en Gud, som skall rättfärdiggöra de omskurna av tro, och oomskurna genom tro.

31 Gör vi då lagen om intet genom tro? Gud förbjude: nej, vi upprättar lagen.

Kapitel 4

1 Vad ska vi då säga att Abraham vår fader, enligt köttet, har uppnått?

2 Ty om Abraham blev rättfärdiggjord genom gärningar, har han *däri* genom ära; men inte inför Gud.

3 Ty vad säger skriften? Abraham trodde Gud, och det räknades åt honom till rättfärdighet.

4 För honom som nu arbetar tillräknas inte lönen *som* av nåd, utan *som* av skuld.

5 Men för honom som inte arbetar, utan förtröstar på honom som rättfärdiggör den ogudaktige, hans tro blir räknad till rättfärdighet.

6 Såsom också David beskriver välsignelsen över den man, åt vilken Gud tillräknar rättfärdighet fristående *från* gärningar,

7 Sägande, Välsignade är de vilkas lagbrott är förlåtna, och vilkas synder är övertäckta.

8 Välsignad är den man vilken Herren inte ska tillräkna synd till.

9 Kommer då denna välsignelse *endast* över de omskurna, eller också över de oomskurna? Ty vi säger *ju* att tro räknades åt Abraham till rättfärdighet.

10 Hur blev den då tillräknad? När han var i omskurenhet, eller i oomskurenhet? Inte i omskurenhet, utan i oomskurenhet.

11 Och han fick omskärelsens tecken, ett sigill på trons rättfärdighet som *han redan hade* varande omskuren: att han skulle vara fadern till alla dem som *är* troende, även om de inte är omskurna; att rättfärdighet också skulle tillräknas till dem:

12 Och de omskurnas fader, till dem som inte endast är från de omskurna, utan vilka likaså vandrar i fotspåren av den tro från vår fader Abraham, som *han redan hade* varande omskuren.

13 Ty det löftet, att han skulle bli världens arvinge, *var* inte till Abraham, eller till hans säd, genom lag, utan genom trons rättfärdighet.

14 Ty om de som är av lag *är* arvingar, är tro värdelöst, och löftet omintetgjort:

15 Ty lagen åstadkommer vrede: ty där ingen lag finns, *finns* ingen överträdelse.

16 Därför *är det* av tro, att *det skulle vara* av nåd; att löftet skulle vara bergsäkert för hela *hans* säd; inte enbart för den säd som är av lagen, utan också för den *säd* som är av Abrahams tro; vilken är fadern till oss alla,

17 (Såsom det är skrivet, Jag har gjort dig till en fader för många nationer,) inför honom som han trodde, *ja* Gud, som gör de döda levande, och kallar de ting som inte är som om de vore till.

18 Vilken emot *allt* hopp trodde i hopp, att han skulle bli fadern för många nationer, enligt det som var talat, Så skall din säd bli.

19 Och varande ej svag i tro, tänkte han inte på sin redan döda kropp, då han var runt hundra år gammal, ej heller på Saras döda moderliv:

20 Han vacklade inte vid Guds löfte i otro; utan var stark i tro, givande ära åt Gud;

21 Och varande fullt övertygad om att, vad han hade lovat, var han också mäktig att genomföra.

22 Och följaktligen räknades det åt honom till rättfärdighet.

23 Nu blev detta inte skrivet endast för hans skull, att det tillräknades åt honom;

24 Utan också för oss, åt vilka det skall bli tillräknat, om vi *ska* tro på

honom som uppväckte Jesus vår Herre från de döda;
25 Vilken utlämnades för våra brott, och uppväcktes igen för vår rättfärdiggörelse.

Kapitel 5

1 Därför, varande rättfärdiggjorda genom tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus:

2 Av vilken vi också genom tro har tillträde till den nåd som vi står i, och vi gläds i hopp om Guds härlighet.

3 Och inte nog med *det*, utan vi gläds även i lidanden: vetande, att lidande formar uthållighet;

4 Och uthållighet *formar* erfarenhet; och erfarenhet *formar* hopp:

5 Och *vårt* hopp gör oss inte skamsna; ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan av den Helige Anden som är given åt oss.

6 Ty då vi alltjämt var utan styrka, dog Kristus för ogudaktiga när tiden var inne.

7 Ty för en rättfärdig man kommer knappt någon att dö: det kan dock hända att vissa skulle våga dö för en god man.

8 Men Gud uppvisar sin kärlek mot oss, i det att, medan vi än var syndare, dog Kristus för oss.

9 Mycket mer, varande nu rättfärdiggjorda av hans blod, skall vi genom honom bli räddade från vreden.

10 Ty om, när vi var fiender, vi försonades med Gud av hans Sons död, mycket mer, varande försonade, skall vi *då* räddas av hans liv.

11 Och inte nog med *det*, utan vi glädjer oss också i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, av vilken vi nu har fått försoningen.

12 Ty, liksom synd kom in i världen genom en man, och död genom synd; och så kom död över alla människor, för att alla har syndat:

13 (Ty synd var i världen innan lagen *gavs*: men synd tillräknas inte när det inte finns någon lag.

14 Ändå härskade döden från Adam till Moses, även över dem som inte hade syndat efter Adams överträdelses likhet, vilken är förebilden till honom som skulle komma.

15 Men överträdelsen *är* inte på samma vis, såsom den fria gåvan. Ty om många har dött genom en *mans* överträdelse, mycket mer har Guds nåd, och gåvan av nåd, *som är* av en man, Jesus Kristus, överflödat till många.

16 Och såsom *det var* av en som syndade, *så är* inte gåvan: ty domen *kom* av en *man* till fördömelse, men den fria gåvan av många överträdelser till rättfärdiggörelse.

17 Ty om av en mans överträdelse död härskade genom en; mycket mer skall de som mottar överflödande nåd och *får* rättfärdighet *som* gåva härskas i liv genom en, Jesus Kristus.)

18 Därför, liksom *domen kom* över alla människor till fördömelse av en *mans* överträdelse; likaså *kom den fria gåvan* av en *mans* rättfärdighet över alla människor till rättfärdiggörelses liv.

19 Ty såsom många blev syndare av en mans olydnad, så skall många av en *mans* lydnad bli gjorda rättfärdiga.

20 Vidare kom lagen in, att överträdelsen skulle överflöda. Men där synd överflödade, *där* överflödade nåd mycket mer.

21 För att liksom synd har härskat till död, så skulle också nåd härskas genom rättfärdighet till evigt liv av Jesus Kristus vår Herre.

Kapitel 6

1 Vad skall vi då säga? Skall vi fortsätta i synd, att nåd må överflöda?

2 Gud förbjude. Hur skall vi, som är döda för synd, alltjämt *kunna* leva i den?

3 Vet ni inte, att så många av oss som har blivit döpta till Jesus Kristus har blivit döpta till hans död?

4 Ty vi är begravda med honom till död genom dop: att liksom Kristus blev uppväckt från de döda av Faderns härlighet, likaså skulle också vi vandra i *ett* nytt liv.

5 Ty om vi har blivit planterade tillsammans i hans döds likhet, skall vi också bli *lika honom* i *hans* uppståndelse:

6 Vetande detta, att vår gamla människa är korsfäst med *honom*, att syndens kropp skulle förgöras, att vi hädanefter inte skulle tjäna synd.

7 Ty han som är död är befriad från synd.

8 Om vi nu är döda tillsammans med Kristus, *så* tror vi också att vi skall leva tillsammans med honom:

9 Vetande att Kristus varande uppväckt från de döda, inte mer dör; döden har inte längre makt över honom.

10 Ty i det att han dog, dog han för synd en enda gång slutgiltigt: men i det att han lever, lever han för Gud.

11 Räkna likaså också er själva verkligen vara döda för synd, men levande för Gud genom Jesus Kristus vår Herre.

12 Låt därför inte synd härskas i er dödliga kropp, att ni skulle lyda den i dess lustar.

13 Överlåt ni ej heller era kroppsdelar *såsom* orättfärdighetens instrument till synd: utan överlämna er själva åt Gud, såsom de som har blivit levande

från de döda, och era kroppsdelar *som* rättfärdighetens instrument för Gud.
14 Ty synd kommer inte härska över er: ty ni är inte under lag, utan under nåd.

15 Vad då? Skall vi synda, i och med att vi inte är under lagen, utan under nåd? Gud förbjude.

16 Vet ni inte, att den ni överlämnar er själva åt till underkastelse *som* tjänare, hans tjänare är ni, den ni underkastar er; antingen synd till död, eller underkastelse till rättfärdighet?

17 Men Gud vare tack, att ni var syndens slavar, men har från hjärtat hörsammat den form av doktrin som blev överlämnad till er.

18 Varande nu befriade från synd, blev ni rättfärdighetens slavar.

19 Jag talar på människors vis på grund av ert köotts svaghet: ty liksom ni har överlämnat era kroppsdelar *som* slavar åt orenhet och åt överträdelse till överträdelse; så överlämna nu *istället* era kroppsdelar *som* slavar åt rättfärdighet till helighet.

20 Ty då ni var syndens slavar, var ni fria från rättfärdighet.

21 Vilken frukt hade ni då i det som ni nu skäms över? Ty slutet på sådant *är* död.

22 Men havande nu gjorts fria från synd, och havande blivit slavar åt Gud, har ni er frukt till helighet, och slutet *är* evigt liv.

23 Ty syndens lön *är* död; men Guds gåva *är* evigt liv genom Jesus Kristus vår Herre.

Kapitel 7

1 Vet ni inte, bröder, (ty jag talar till dem som kan lagen,) att lagen har makt över en man så länge han lever?

2 Ty den kvinna som har en make är av lagen bunden till *sin* make så länge han lever; men om maken ska ha dött, är hon fri från lagen till *sin* make.

3 Alltså, om hon nu har gift sig med en annan man, medan hennes make lever, skall hon kallas äktenskapsbryterska: men om hennes make ska ha dött, är hon fri från den lagen; så att hon inte är en äktenskapsbryterska, fastän hon har gift sig med en annan man.

4 Därför, mina bröder, har likaså ni blivit döda för lagen genom Kristi kropp; att ni skulle vara gifta med en annan, *ja* med honom som är uppväckt från de döda, att vi skulle frambringa frukt åt Gud.

5 Ty när vi var i köttet, *kom* syndens böjelser, som var av lagen, *och* verkade i våra kroppsdelar till att frambringa frukt åt döden.

6 Men nu är vi befriade från lagen, det varande dött vari vi hölls fångna; att vi skulle tjäna i *en* ny ande, och inte *i* den gamla bokstaven.

7 Vad skall vi då säga? Är lagen synd? Gud förbjude. Nej, jag hade inte känt synden, utom av lagen: ty jag hade inte känt lusten, om inte lagen hade sagt, Du skall inte ha begär.

8 Men synd, tagande tillfälle genom budet, åstadkom alla slags begär i mig. Ty utan lagen *var* synden död.

9 Ty en gång var jag vid liv utan lagen: men när budet kom, upplivades synden, och jag dog.

10 Och budet, som *var tillsatt* till liv, fann jag *vara* till död.

11 Ty synd, tagande tillfälle genom budet, bedrog mig, och dödade *mig* genom det.

12 Lagen *är* alltså helig, och budordet heligt, och rättfärdigt, och gott.

13 Har då det som är gott blivit död för mig? Gud förbjude. Utan synden, att den skulle uppvisas *som* synd, åstadkommande död i mig genom det som är gott; att synden genom budet skulle bli överflödande syndig.

14 Ty vi vet att lagen är andlig: men jag är köttslig, såld under synden.

15 Ty jag tillåter inte det som jag gör: ty det jag önskar *att göra*, det gör jag inte; utan det som jag hatar, det gör jag.

16 Om jag nu gör det som jag inte önskar, instämmer jag med lagen att *den är* god.

17 Således är det nu inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig.

18 Ty jag vet att i mig (det vill säga, i mitt kött,) bor inte något gott: ty att vilja *göra* finns hos mig; men att fullgöra det som är gott finner jag inte.

19 Ty det goda som jag vill, *det* gör jag inte: men det onda som jag inte vill, det gör jag.

20 Om jag nu gör det jag inte vill, är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig.

21 Jag finner alltså en lag, att, då jag vill göra gott, finns ondska hos mig.

22 Ty jag gläder mig i Guds lag till den inre människan:

23 Men jag ser en annan lag i mina kroppsdelar, som strider mot lagen *i* mitt sinne, och gör mig till fånge till syndens lag som är i mina kroppsdelar.

24 O eländiga människa som jag är! Vem skall rädda mig från denna dödens kropp?

25 Jag tackar Gud genom Jesus Kristus vår Herre. Alltså tjänar jag nu själv Guds lag med sinnet; men med köttet syndens lag.

Kapitel 8

1 Ty *det finns* nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, vilka inte vandrar enligt köttet, utan enligt Anden.

2 Ty livets Andes lag i Kristus Jesus har gjort mig fri från syndens och

dödens lag.

3 Ty vad lagen inte kunde göra, i det att den var kraftlös genom köttet, Gud sändande sin egen Son i syndigt köttets gestalt, och angående synd, fördömde synd i köttet:

4 Att lagens rättfärdighet skulle fullgöras i oss, vilka inte vandrar enligt köttet, utan enligt Anden.

5 Ty de som är enligt köttet tänker på köttsliga ting; men de som är enligt Anden *på* Andliga ting.

6 Ty att vara köttsligt sinnad *är* död; men att vara andligt sinnad *är* liv och frid.

7 Eftersom det köttsliga sinnet *är* fiendskap mot Gud: ty det är inte underordnat Guds lag, förvisso kan det ej heller vara *det*.

8 Alltså kan inte de som är i köttet behaga Gud.

9 Men ni är inte i köttet, utan i Anden, om så vara att Guds Ande bor i er. Om nu någon man inte har Kristi Ande, är han inte hans.

10 Och om Kristus *är* i er, *är* kroppen död till följd av synden; men Anden *är* liv till följd av rättfärdigheten.

11 Men om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, skall han som uppväckte Kristus från de döda också göra era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.

12 Därför, bröder, är vi inte skuldsatta till köttet, att leva enligt köttet.

13 Ty om ni lever enligt köttet, skall ni dö: men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar, skall ni leva.

14 Ty så många som leds av Guds Ande, de är Guds söner.

15 Ty ni har inte åter fått trældomens ande till rädsla; utan ni har fått barnskapets Ande, i vilken vi ropar, Abba, Fader.

16 Anden själv vittnar med vår ande, att vi är Guds barn:

17 Och om barn, då arvingar; Guds arvingar, och medarvingar med Kristus; om så vara att vi lider med *honom*, att vi också må förhärligas med *honom*.

18 Ty jag tänker att den här tidens lidanden inte är värda *att jämföras* med den härlighet som skall uppenbaras på oss.

19 Ty varelsen väntar med innerlig längtan på Guds söners manifestation.

20 Ty varelsen blev betvingad till fördärv, inte frivilligt, utan till följd av honom som har betvingat *den*, i förväntan,

21 Eftersom varelsen också själv skall bli befriad från förgängelsens fångenskap till Guds barns härliga frihet.

22 Ty vi vet att hela skapelsen stönar och tillsammans lider i smärta intill nu.

23 Och inte endast *de*, utan också vi själva, som har Andens förstlingsfrukter, också vi själva stönar inom oss själva, väntande på

barnskapet, *nämligen*, vår kropps upprättelse.

24 Ty vi är räddade genom hopp: men *ett* hopp som man ser är inte hopp: ty det en man *redan* ser, varför ska han *då* fortfarande hoppas?

25 Men om vi hoppas på det vi inte ser, väntar vi på *det* med tålmod.

26 Likaså hjälper också Anden våra svagheter: ty vi vet inte vad vi skulle be om såsom vi bör: men Anden själv medlar för oss med outsägliga suckar.

27 Och han som undersöker hjärtan vet vad Andens sinne *är*, eftersom han medlar för de heliga enligt Guds *vilja*.

28 Och vi vet att alla ting samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, för dem som är de kallade enligt *hans* avsikt.

29 Ty *dem* vilka han innan har känt, *dem* har han också förutbestämt *att bli* formade till hans Sons avbild, att han skulle vara den förstfödde bland många bröder.

30 Dessutom, *dem* vilka han förutbestämde, dem kallade han också: och *dem* vilka han kallade, dem rättfärdiggjorde han också: och *dem* vilka han rättfärdiggjorde, dem förhärligade han också.

31 Vad ska vi då säga inför dessa ting? Om Gud *är* för oss, vem *kan då* vara mot oss?

32 Han som inte undanhöll sin egen Son, utan överlämnade honom för oss alla, hur skall han *då* inte också gratis skänka oss allting med honom?

33 Vem skall komma med någon anklagelse mot Guds utvalda? *Det är* Gud som rättfärdiggör.

34 Vem *är* han som fördömer? *Det är* Kristus som dog, ja rättare *sagt*, som uppväcktes igen, som även är på Guds högra sida, *och* som också medlar för oss.

35 Vem skall skilja oss från Kristi kärlek? *Skall* bedrövelse, eller ångest, eller förföljelse, eller hungersnöd, eller nakenhet, eller fara, eller svärd?

36 Såsom det är skrivet, För din skull blir vi dödade hela dagen lång; vi räknas som slaktfår.

37 Nej, i alla dessa saker är vi mer än segrare genom honom som älskade oss.

38 Ty jag är övertygad om, att varken död, eller liv, eller änglar, eller makthavare, eller makter, eller nuvarande ting, eller kommande ting,

39 Eller höghet, eller djuphet, eller något annat skapat, skall kunna skilja oss ifrån Guds kärlek, som är i Kristus Jesus vår Herre.

Kapitel 9

1 Jag säger sanningen i Kristus, jag ljuger inte, mitt samvete vittnar med mig i den Helige Anden,

- 2 Att jag har stor sorg och beständig smärta i mitt hjärta.
- 3 Ty jag kunde önska att jag själv vore förbannad från Kristus för mina bröder, mina landsmän enligt köttet:
- 4 Vilka är Israeliter; vilka barnskapet *tillhör*, och härligheten, och förbunden, och givandet av lagen, och tjänsten *till Gud*, och löftena;
- 5 Dem *tillhör* fäderna, och från dem *kom* Kristus enligt köttet, vilken är över alla, Gud, välsignad i evighet. Amen.
- 6 Men *det är* inte så att Guds ord har blivit om intet. Ty inte *är* de alla Israel, som är av Israel:
- 7 Ej heller *är de* allihopa barn, eftersom de är Abrahams säd: utan, I Isak kommer din säd bli kallad.
- 8 Det vill säga, De som är köttets barn, dessa *är* inte Guds barn: utan *det är* löftets barn som räknas för säd.
- 9 Ty detta *är* löftesordet, Vid denna tid skall jag komma, och Sara skall ha en son.
- 10 Och inte endast *detta*; utan när också Rebecka hade blivit gravid av en, *ja* av vår fader Isak;
- 11 (Ty *barnen* varande ännu inte födda, havande gjort varken gott eller ont, att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle stå fast, inte av gärningar, utan av honom som kallar;)
- 12 Blev det sagt till henne, Den äldre skall tjäna den yngre.
- 13 Som det är skrivet, Jakob har jag älskat, men Esau har jag hatat.
- 14 Vad ska vi då säga? *Finns det* orättfärdighet hos Gud? Gud förbjude.
- 15 Ty han säger till Moses, Jag skall visa barmhärtighet mot den jag ska visa barmhärtighet, och jag skall förbarma mig över den jag ska förbarma mig över.
- 16 *Det beror* då alltså inte på honom som vill, eller på honom som springer, utan på Gud som visar barmhärtighet.
- 17 Ty skriften säger till Farao, Ja för detta syfte har jag uppväckt dig, att jag skulle visa min makt på dig, och att mitt namn skulle bli förkunnat över hela jorden.
- 18 Alltså visar han barmhärtighet mot vem han vill, och vem han vill förhärdar han.
- 19 Du kommer då säga till mig, Hur kan han *då* fortfarande skuldbelägga oss? Ty vem har stått emot hans vilja?
- 20 Nej utan, O människa, vem är du som säger emot Gud? Skall det formade säga till honom som har format *det*, Varför har du gjort mig så här?
- 21 Har inte krukmakaren makt över leran, att av samma klump göra ett kärl till ära, och ett annat till vanära?
- 22 *Tänk* om Gud, viljande att visa *sin* vrede, och att göra sin makt känd,

med stort tålamod har hållit ut med vredens kärll som har blivit iordningställda till förstörelse:

23 Och att han skulle tillkännage sin härlighets rikedomar på barmhärtighetens kärll, vilka han förut hade ordnat till härlighet,

24 Ja oss, vilka han har kallat, inte endast från Judarna, utan också från Hedningarna?

25 Såsom han också säger i Hosea, Jag skall kalla dem mitt folk, vilka inte var mitt folk; och mina älskade, vilka inte var älskade.

26 Och det skall ske, *att* på den plats där det sades till dem, Ni är inte mitt folk; där skall de kallas den levande Gudens barn.

27 Också Jesaja ropar angående Israel, Även om Israels barns antal må vara som havets sand, skall endast en rest räddas:

28 Ty han skall fullgöra verket, och förkorta *det* i rättfärdighet: ty Herren skall göra ett hastigt verk på jorden.

29 Och som Jesaja tidigare sa, Om inte Herren Sebaot hade lämnat oss en säd, hade vi blivit såsom Sodom, och likaså som Gomorra hade vi blivit.

30 Vad ska vi då säga? *Ja*, att Hedningarna, som inte eftersträvade rättfärdighet, har fått rättfärdighet, ja den rättfärdighet som är av tro.

31 Men Israel, som eftersträvade rättfärdighetens lag, har inte nått upp till rättfärdighetens lag.

32 Varför? Eftersom *de* inte *sökte den* genom tro, utan såsom det var genom lagens gärningar. Ty de stötte sig på den stöttestenen;

33 Såsom det är skrivet, Se, i Sion lägger jag en stöttesten och en klippa till fall: och vem än som förtröstar på honom skall inte komma på skam.

Kapitel 10

1 Bröder, mitt hjärtas önskan och bön till Gud för Israel är, att de skulle bli räddade.

2 Ty jag vittnar *om* dem att de har en iver för Gud, men inte enligt kunskap.

3 Ty de varande okunniga angående Guds rättfärdighet, och sysselsättande sig med att upprätta sin egen rättfärdighet, har inte underkastat sig Guds rättfärdighet.

4 Ty Kristus *är* lagens slut till rättfärdighet för alla som tror.

5 Ty Moses beskriver den rättfärdighet som är av lagen, Att den man som gör dessa ting skall leva genom dem.

6 Men den rättfärdighet som är av tro säger så här, Säg inte i ditt hjärta, Vem skall stiga upp in till himlen? (det vill säga, för att hämta ner Kristus från ovan:)

7 Eller, Vem skall stiga ner i djupet? (det vill säga, för att hämta upp Kristus

från de döda.)

8 Utan vad säger den? *Ja att:* ordet är dig nära, *ja* i din mun, och i ditt hjärta: det vill säga, trons ord, som vi predikar;

9 Ty om du ska erkänna Herren Jesus med din mun, och ska tro i ditt hjärta att Gud har uppväckt honom från de döda, kommer du bli räddad.

10 Ty med hjärtat tror man till rättfärdighet; och med munnen bekänner man till räddning.

11 Ty skriften säger, Vem än som förtröstar på honom skall inte komma på skam.

12 Ty det är ingen skillnad mellan Juden och Greken: ty samme Herre över alla är rik för alla som åkallar honom.

13 Ty vem än som ska åkalla Herrens namn skall bli räddad.

14 Hur skall de då åkalla honom som de inte har trott på? Och hur skall de tro på honom som de inte har hört? Och hur skall de höra utan en predikant?

15 Och hur skall de predika, om de inte ska bli sända? Som det är skrivet, Hur ljuvliga är inte deras fötter som predikar fridens evangelium, och kommer med glada nyheter om goda ting!

16 Men de har inte alla hörsammat evangelium. Ty Jesaja säger, Herre, vem har trott vår förkunnelse?

17 Alltså *kommer* tro genom hörsel, och hörseln *kommer* genom Guds ord.

18 Men jag säger, Har de inte hört? Jo utan tvekan, deras tal gick ut till hela jorden, och deras ord till världens ändar.

19 Men jag säger, Visste inte Israel? Moses säger först, Jag skall provocera er till avund genom dem som inte är ett folk, och genom ett dåraktigt folk skall jag göra er ilskna.

20 Och Jesaja är väldigt frimodig, och säger, Jag blev funnen av dem som inte sökte mig; jag manifesterades för dem som inte frågade efter mig.

21 Men mot Israel säger han, Hela dagen lång har jag sträckt ut mina händer mot ett olydigt och motsträvt folk.

Kapitel 11

1 Jag säger då, Har Gud förkastat sitt folk? Gud förbjude. Ty jag är också en Israelit, av Abrahams säd, av Benjamins stam.

2 Gud har inte förkastat sitt folk som han i förväg kände. Förstår ni inte vad skriften säger om Elia? Hur han ber till Gud mot Israel, sägande,

3 Herre, de har dödat dina profeter, och rivit ner dina altaren; och jag är ensam kvar, och de söker mitt liv.

4 Men hur lyder Guds svar till honom? Jag har reserverat sjutusen män åt mig själv, som inte har böjt knä till Baals bild.

5 Så finns nu också i denna tid en rest efter utkorelsens nåd.
6 Och om *det sker* av nåd, då *är det* inte längre av gärningar: ty annars är nåd inte längre nåd. Men om *det sker* av gärningar, då är det inte längre nåd: ty annars är gärning inte längre gärning.
7 Hur *är det* då? Jo, Israel har inte fått det som han eftersträvar; men de utvalda har fått det, och de övriga förblindades
8 (Enligt det som är skrivet, Gud har givit dem sömnens ande, ögon att de inte skulle se, och öron att de inte skulle höra;) ända till denna dag.
9 Och David säger, Låt deras bord bli till en snara, och till en fälla, och till en stötsten, och till ett straff för dem:
10 Låt deras ögon bli förmörkade att de inte må se, och böj alltid ner deras rygg.
11 Jag säger då, Har de snubblat för att de skulle falla? Gud förbjude: utan *snarare är det så att* genom deras fall *har räddning kommit* till Hedningarna, för att provocera dem till avund.
12 Om nu deras fall *är* världens rikedom, och deras förminskning Hedningarnas rikedom; hur mycket mer *då* deras fullständighet?
13 Ty jag talar till er Hedningar, eftersom jag är Hedningarnas apostel, jag prisar min tjänst:
14 Om jag på något sätt må provocera *dem* till avund, *vilka är* mitt kött, och kunde rädda några av dem.
15 Ty om deras förkastelse *är* världens försoning, vad *skall då* deras intagning *vara*, om inte liv från de döda?
16 Ty om förstlingsfrukten *är* helig, *är* även degen *helig*: och om roten *är* helig, så *är även* grenarna *heliga*.
17 Och om några av grenarna är bortbrutna, och du, som är ett vilt olivträd, blev inympad bland dem, och med dem får del av olivträdets rot och fetma;
18 *Så förhäv dig* inte över grenarna. Och om du förhäver dig, bär *ju* inte du roten, utan roten dig.
19 Du kommer då säga, De grenarna blev bortbrutna, för att jag skulle bli inympad.
20 Visst; till följd av otro blev de bortbrutna, och du står genom tro. Bli inte arrogant, utan frukta:
21 Ty om Gud inte skonade de naturliga grenarna, *beakta*, han kanske inte heller skonar dig.
22 Se alltså här Guds godhet och stränghet: stränghet mot dem som föll; men godhet mot dig, om du ska fortsätta i *hans* godhet: i annat fall skall också du bli bortbruten.
23 Och, också de skall inympas, om de inte alltjämt ska stå kvar i otro: ty Gud är mäktig att åter ympa in dem.

24 Ty om du blev avhuggen från det olivträd som av naturen är vilt, och mot naturen blev inympad till ett ädelt olivträd: hur mycket mer skall *du* dessa, vilka är de naturliga *grenarna*, bli inympade till sitt eget olivträd?

25 Ty jag vill inte, bröder, att ni skulle vara okunniga om detta mysterium, att ni inte skulle vara självkloka; att blindhet delvis har kommit över Israel, tills Hedningarnas fullhet har kommit in.

26 Och på det sättet skall hela Israel räddas: som det är skrivet, Från Sion skall Räddaren komma, och skall vända bort ogudaktighet från Jakob:

27 Ty det är mitt förbund med dem, när jag ska ta bort deras synder.

28 När det gäller evangelium, *är de* fiender för er skull: men när det gäller utkorelsen, *är de* älskade för fädernas skull.

29 Ty Guds gåvor och kallelser *är* oåterkalleliga.

30 Ty liksom ni i förgångna tider inte har trott Gud, men nu ändå har fått barmhärtighet genom deras otro:

31 Så har nu också dessa inte trott, att genom er barmhärtighet också de skulle få barmhärtighet.

32 Ty Gud har stängt in dem alla i otro, att han skulle förbarma sig över alla.

33 O rikedomens djup både av Guds vishet och kunskap! Hur outgrundliga *är inte* hans domar, och hans vägar ospårbara!

34 Ty vem har känt Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare?

35 Eller vem har först givit åt honom, och det skulle betalas tillbaka honom?

36 Ty av honom, och genom honom, och åt honom, *är* alla ting: åt vilken ära *tillhör* för evigt. Amen.

Kapitel 12

1 Därför ber jag er, bröder, i enlighet med Guds barmhärtighet, att ni frambär era kroppar *som* ett levande offer, heligt, *och* till Guds behag, *vilket är* er rimliga tjänstgöring.

2 Och bli inte anpassade efter den här världen: utan bli ni omvandlade genom ert sinnes förnyelse, att ni må pröva vad som *är* Guds goda, och välbehagliga, och fullkomliga vilja.

3 Ty genom den nåd given mig, säger jag till var man som är bland er, att inte tänka högre *om sig själv* än han bör tänka; utan att tänka nyktert, efter det mått av tro som Gud har givit åt var man.

4 Ty liksom vi har många kroppsdelar i en kropp, och alla kroppsdelar inte har samma uppgift:

5 Likaså vi, *varande* många, är en kropp i Kristus, och var och en *är* varandras kroppsdelar.

- 6 Havande nu olika gåvor efter den nåd som är given till oss, antingen profetia, *låt oss då profetera* enligt trons mått;
- 7 Eller tjänst, *låt oss vänta på vår tjänstgöring*: eller han som undervisar, på undervisning;
- 8 Eller han som förmanar, på förmaning: han som ger, *låt honom göra det* i enkelhet; han som *är* ledare, med hängivenhet; han som visar barmhärtighet, med glatt sinne.
- 9 *Låt kärleken vara utan skådespeleri*. Avsky det som är ont; kläng er vid det som är gott.
- 10 *Var* hängivet fästa vid varandra i broderlig kärlek; i hedersbevisning, upphöj varandra;
- 11 Inte slöa i arbete; *utan* brinnande i anden; tjänande Herren;
- 12 Varande glada i hoppet; uthålliga i bedrövelse; fortsättande i bön;
- 13 Delande ut efter de heligas behov; strävande efter att visa gästfrihet.
- 14 Välsigna dem som förföljer er: välsigna, och förbanna inte.
- 15 Gläd er med dem som gläder sig, och gråt med dem som gråter.
- 16 *Var* av samma sinne mot varandra. Sök inte höga ting, utan sänk er till män av låg ställning. Var inte självklaka.
- 17 Löna inte ont med ont åt någon man. Skaffa saker ärligt i alla människors åsyn.
- 18 Om möjligt, så långt det beror på er, lev fredligt med alla människor.
- 19 Kära älskade, hämnas inte er själva, utan ge *hellre* plats åt vrede: ty det är skrivet, Hämnden är min; jag skall vedergälla, säger Herren.
- 20 Därför, om din fiende ska hungra, föd honom; om han ska törsta, ge honom dricka: ty görande så, skall du samla glödande kol på hans huvud.
- 21 Bli inte besegrade av ondska, utan övervinn ondska med godhet.

Kapitel 13

- 1 Låt var själ vara underordnad överheterna. Ty det finns ingen makt utom av Gud: de makter som finns är ordnade av Gud.
- 2 Därför, vem än som bestrider makten, bestrider Guds ordning: och de som motsätter sig skall själva motta förbannelse.
- 3 Ty makthavare är inte en fasa för goda gärningar, utan för de onda. Vill du då inte frukta makten? Gör det som är gott, och densamme ska prisa dig:
- 4 Ty han är Guds tjänare åt dig till gott. Men om du ska göra det som är ont, frukta; ty han bär inte svärdet förgäves: ty han är Guds tjänare, en hämnare till *att verkställa* vrede över honom som utövar ondska.
- 5 Därför måste *ni* underordna er, inte endast för straffet, utan också för samvetets skull.

6 Ty av den här anledningen betalar ni också skatt: ty de är Guds tjänare, ständigt skötande om just denna sak.

7 Ge därför till alla deras del: skatt till vilken skatt *tillhör*; tull till vilken tull *tillhör*; fruktan till vilken fruktan *tillhör*; vördnad till vilken vördnad *tillhör*.

8 Var inte skyldiga någon man något, förutom att älska varandra: ty han som älskar en annan har fullbordat lagen.

9 Ty detta, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte mörda, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Du skall inte ha begär; och om *det finns* något annat bud, sammanfattas det kort i detta tal, nämligen, Du skall älska din nästa såsom dig själv.

10 Kärlek gör inget ont mot sin nästa: därför *är* kärlek lagens fullbordande.

11 Och detta, vetande om tiden, att *det* nu *är* hög tid att vakna upp ur sömn: ty nu *är* vår räddning närmare än när vi *först* trodde.

12 Natten är långt framskriden, dagen är nära: låt oss därför kasta av mörkets gärningar, och låt oss klä på ljusets vapenrustning.

13 Låt oss vandra ärligt, som på dagen; inte i utsvävningar och *i* fylleri, inte i otukt och lösaktighet, inte i tävlan och avund.

14 Utan klä ni på er Herren Jesus Kristus, och ha inte omsorg om köttet, att *uppfylla dess* lustar.

Kapitel 14

1 Motta ni honom som är svag i tron, *men* inte till diskussioner *i* tvivel *om honom*.

2 Ty den ene tror att han må äta vad som helst: en annan, som är svag, äter grönsaker.

3 Låt inte honom som äter ringakta honom som inte äter; och låt inte honom som inte äter döma honom som äter: ty Gud har tagit emot honom.

4 Vem är du som dömer en annan mans tjänare? Av hans egen mästare står eller faller han. Ja, han skall hållas uppe: ty Gud är mäktig att hålla honom stående.

5 En man värderar en viss dag över en annan *dag*: en annan *man* värderar varje dag *lika*. Låt var man vara fullt övertygad i sitt eget sinne.

6 Han som tar hänsyn *till* dagen, tar hänsyn *till den* för Herren; och han som inte tar hänsyn *till* dagen, tar inte hänsyn *till den* för Herren. Han som äter, äter för Herren, ty han tackar Gud; och han som inte äter, han äter inte för Herren, och tackar Gud.

7 Ty ingen av oss lever för sig själv, och ingen man dör för sig själv.

8 Ty om vi må leva, lever vi för Herren; och om vi må dö, dör vi för Herren: ty, vare sig vi ska leva, eller dö, *så* är vi Herrens.

9 Ty för detta både dog Kristus, och uppstod, och fick åter liv, att han skulle vara Herre både över de döda och de levande.

10 Men varför dömer du din broder? Eller varför ringaktar du din broder? Ty vi skall alla stå vid Kristi domstol.

11 Ty det är skrivet, Så sant jag lever, säger Herren, varje knä skall böjas för mig, och varje tunga skall erkänna Gud.

12 Alltså skall nu var och en av oss själv svara om sig till Gud.

13 Låt oss därför inte döma varandra längre: utan döm snarare detta, att ingen man skall lägga en stötesten eller *något som kan* orsaka fall i *sin* broders väg.

14 Jag vet, och är övertygad av Herren Jesus, att ingenting *är* orent i sig självt: förutom för honom som anser något vara orent, för honom *är det* orent.

15 Men om din broder bedrövas genom *din* mat, *då* vandrar du inte längre kärleksfullt. Förstör inte genom din mat honom för vilken Kristus dog.

16 Låt nu inte *dem* tala ont om er goda *frihet*:

17 Ty Guds rike är inte mat och dryck; utan rättfärdighet, och frid, och glädje i den Helige Anden.

18 Ty han som i dessa ting tjänar Kristus *är* välbehaglig för Gud, och godtagen av människor.

19 Låt oss därför efterfölja de ting som skapar frid, och ting varmed en må bygga upp en annan.

20 Bryt inte ner Guds verk på grund av mat. Allting *är* visserligen rent; men för den man som äter till anstöt *för andra blir det något* ont.

21 *Det är* gott att varken äta kött, eller att dricka vin, eller *att göra något annat* varigenom din broder snubblar, eller tar anstöt, eller blir svag.

22 Har du tro? Ha *den* för dig själv inför Gud. Lycklig *är* han som inte fördömer sig själv i den sak som han tillåter *sig*.

23 Och han som tvivlar är fördömd om han ska äta, eftersom *han inte äter* av tro: ty vad helst som inte *är* av tro är synd.

Kapitel 15

1 Vi som är starka bör då bära de svagas svagheter, och inte behaga oss själva.

2 Låt var och en av oss behaga *sin* nästa till *hans* bästa för uppbyggelse.

3 Ty även Kristus behagade inte sig själv; utan, såsom det är skrivet, Anklagelserna från dem som vanärade dig föll över mig.

4 Ty allt som tidigare skrevs blev skrivet till lärdom *för* oss, att vi genom uthållighet och tröst från skrifterna skulle ha hopp.

5 Nu överlämnar tålmodets och tröstens Gud er till att vara likasinnade mot varandra efter Kristus Jesus:

6 Att ni med ett enat sinne *och* en mun må ära Gud, ja vår Herres, Jesu Kristi, Fader.

7 Tag därför emot varandra, liksom också Kristus tog emot oss till Guds ära.

8 Nu säger jag att Jesus Kristus blev omskärelets tjänare för Guds sannfärdighets skull, för att bekräfta löftena *som gavs* åt fäderna:

9 Och för att Hedningarna skulle ära Gud för *hans* barmhärtighet; som det är skrivet, Därför skall jag bekänna dig bland Hedningarna, och lovsjunga ditt namn.

10 Och åter säger han, Gläd er, ni Hedningar, tillsammans med hans folk.

11 Och åter, Prisa Herren, alla ni Hedningar; och beröm honom, alla folk.

12 Och åter, säger Jesaja, En av Jesses rot skall komma, och han som skall höjas upp till att härska över Hedningarna; på honom skall Hedningarna förtrösta.

13 Nu må hoppets Gud fylla er med all glädje och frid i att tro, att ni må överflöda i hopp, genom den Helige Andens kraft.

14 Och jag själv är också övertygad om er, mina bröder, att ni också är fulla av godhet, fyllda med all kunskap, dugliga till att också förmana varandra.

15 Trots detta, bröder, har jag delvis skrivit mer framfusigt till er, för att påminna er, på grund av den nåd som är mig given av Gud,

16 Att jag skulle vara Jesu Kristi tjänare åt Hedningarna, betjänande *dem med* Guds evangelium, att Hedningarnas offer skulle bli välbehagligt, varande heliggjort av den Helige Anden.

17 Jag har alltså det jag må berömma mig av genom Jesus Kristus i de ting som tillhör Gud.

18 Ty jag kommer inte att våga tala om något av de ting som inte Kristus har verkat genom mig, till att göra Hedningarna lydiga, i ord och gärning,

19 Genom mäktiga tecken och under, av Guds Andes kraft; så att jag från Jerusalem, och runt omkring till Illyrien, fullt ut har predikat Kristi evangelium.

20 Ja, så har jag eftersträvat att predika evangeliet, där Kristus inte har blivit nämnd, att jag inte skulle bygga på en annan mans grund:

21 Utan som det är skrivet, Dem för vilka han inte blev förkunnad, de skall se: och de som inte har hört skall förstå.

22 Av den anledningen har jag också blivit mycket förhindrad från att komma till er.

23 Men havande nu ej längre plats i dessa trakter, och havande *i* dessa många år en stark längtan att komma till er;

24 När än jag ska göra min resa till Spanien, skall jag komma till er: ty jag

litar till att *få* se er under min resa, och att bli förd på min väg ditåt av er, om jag först i någon mån må bli tillfredsställd av ert *sällskap*.

25 Men nu far jag till Jerusalem för att tjäna de heliga.

26 Ty det har behagat dem från Makedonien och Akaja att göra en viss insats för de fattiga helgon som är i Jerusalem.

27 Detta har sannerligen behagat dem; och de är skuldsatta *till* dem. Ty om Hedningarna har fått del av deras andliga ting, *så* är också deras skuld att tjäna dem i köttsliga ting.

28 När jag därför har fullgjort detta, och för dem har förseglat denna frukt, skall jag genom er komma in till Spanien.

29 Och jag vet att, när jag kommer till er, skall jag komma i Kristi evangeliums välsignelses fullhet.

30 Jag ber er nu, bröder, för Herren Jesu Kristi skull, och för Andens kärlek, att ni tillsammans med mig kämpar för mig i *era* böner till Gud;

31 Att jag må räddas från dem som inte tror i Judeen; och för att min tjänst som *jag har* för Jerusalem må bli väl mottagen av de heliga;

32 Att jag av Guds vilja må komma till er med glädje, och tillsammans med er ska få hämta ny kraft.

33 *Må* nu fridens Gud *vara* med er alla. Amen.

Kapitel 16

1 Jag lovordar vår syster Febe inför er, som är en tjänare från församlingen som är i Kenkrea:

2 Att ni må motta henne i Herren, som det anstår helgon, och att ni må hjälpa henne i vilka som helst göromål *där* hon må ha behov av er: ty hon har varit en assistent åt många, och även åt mig själv.

3 Hälsa Priskilla och Akvila mina hjälpare i Kristus Jesus:

4 Vilka för mitt liv har lagt ner sina egna nackar: vilka inte endast jag tackar, utan också alla församlingar *bland* Hedningarna.

5 *Hälsa* likaså församlingen som är i deras hus. Hälsa min högt älskade Epenetus, som är Akajas förstlingsfrukt åt Kristus.

6 Hälsa Maria, som arbetade mycket åt oss.

7 Hälsa Andronikus och Junias, mina landsmän, och mina medfångar, som är ansedda bland apostlarna, som också före mig var i Kristus.

8 Hälsa Amplias min älskade i Herren.

9 Hälsa Urbanus, vår hjälpare i Kristus, och min älskade Stakys.

10 Hälsa Apelles, beprövad i Kristus. Hälsa dem av Aristobulus *hus*.

11 Hälsa Herodion min landsman. Hälsa dem av Narcissus *hus*, vilka är i Herren.

- 12 Hälsa Tryfena och Tryfosa, vilka arbetar i Herren. Hälsa den älskade Persis, som arbetade mycket i Herren.
- 13 Hälsa Rufus, utvald i Herren, och hans och min mor.
- 14 Hälsa Asynkritis, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes, och de bröder som är med dem.
- 15 Hälsa Filologus, och Julia, Nereus, och hans syster, och Olympas, och alla de heliga som är med dem.
- 16 Hälsa varandra med en helig kyss. Kristi församlingar hälsar er.
- 17 Nu ber jag er, bröder, att vara uppmärksamma på dem som orsakar oenighet och stötestenar i strid med den doktrin som ni har lärt er; och undvik dem.
- 18 Ty sådana tjänar inte vår Herre Jesus Kristus, utan sin egen buk; och genom fina ord och milda tal vilseleder de lättlurade hjärtan.
- 19 Ty *talet om* er lydnad har spridits ut till alla *människor*. Därför gläder jag mig över er: men likväl vill jag att ni ska vara visa i det som är gott, och oskyldiga när det gäller ondska.
- 20 Och fridens Gud skall snart krossa Satan under era fötter. Vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er. Amen.
- 21 Timoteus min medarbetare, och Lucius, och Jason, och Sosipater, mina landsmän, hälsar er.
- 22 Jag, Tertius, som skrev *detta* brev, hälsar er i Herren.
- 23 Gaius, min och hela församlingens värd, hälsar er. Erastus, stadens kassör, hälsar er, och Kvartus en broder.
- 24 Vår Herres Jesu Kristi nåd *vare* med er alla. Amen.
- 25 Nu till honom som har makt att befästa er i enlighet med mitt evangelium, och predikandet av Jesus Kristus, i enlighet med mysteriets uppenbarelse, som hemlighölls alltsedan världens begynnelse,
- 26 Men nu har manifesterats, och genom profeternas skrifter, efter den evige Gudens befallning, har gjorts känt för alla nationer till trons lydnad:
- 27 Åt Gud *den* ende vise, *tillhör* ära genom Jesus Kristus för evigt. Amen.

Skrivet till Romarna från Korint, och sänt genom Febe, en tjänare från församlingen i Kenkrea.